

הסיפור של טובה לנגרמן ואחותה מרים הורביץ.
טובה בת 15 ומרים בת 20 חיו באונד הונגריה עם משפחתן (צייזלר) אבא אמא ושבעה ילדים בפרוץ המלחמה מרים וטובה נשלחו ברכבת לאווישיץ לאחר שלושה ימים מרים וטובה הגיעו למחנה ופגשו את מנגלה ימח שמו טובה הייתה מאוד רזה קטנה וצנומה ועם זאת מרים הייתה נראית יותר חזקה מנגלה ימח שמו שלח את טובה לצד המוות ואת מרים לצד החיים, טובה שלא יכלה לשאת עוד אבדות של משפחה ולא יכלה להיות ללא אחותה מיד כשהשומרים לא ראו היא רצה לאחותה מהר אחותה מיד הסתירה אותה ושמרה עליה וככה הצליחה טובה להינצל.

לאחר שנגמרה המלחמה טובה ואחותה הגיעו לקפריסין ושם פגשו את אחותן הדסה לאחר מכן עלו לארץ לפרדס חנה מרים התחתנה והולידה ילדים וטובה נשלחה ללימודים בבית ספר לאחר מכן פגשה את שלמה לנגרמן התחתנה והולידה שלושה ילדים חווה דודי וזאביק היום לכולם יש משפחות ולטובה ומרים יש נכדים ונינים.

שתי אחיות בעלות קשר חזק ביניהן נפרדות בסלקציה, בלי לחשוב פעמיים האחות שנשלחת למוות בורחת לצד השני, לאחותה שנשלחה לחיים.

חשוב לנו לספר דרך הסרט שהקשר עם המשפחה זה דבר חשוב מאוד, במיוחד בזמן שאנחנו נמצאים בו בתקופת הקורונה זה דבר שנראה לנו מובן מאליו אבל אנחנו צריכים להעריך את המשפחה שלנו.